

foranlediget ved indtrængende og i den 11te Time indløbne Henvendelser til mig fra Mænd, der dels ere stærkt interesserede i, dels haardt ramte af de bedrøvelige Afspørringer, som vort høylige Naboland i den seneste Tid har truffet over for Udførslen af Kvæg og Svin, Henvendelser, som gaa ud paa, at der maatte blive truffet de kraftigste, de hurtigst mulige Foranstaltninger til at forebygge, at Mund- og Klovesygen overføres til de ikke smittede Dele af Landet, for at disse ikke ved en eventuel Overførelse skulle blive udsatte for at blive affpørrede fra den eneste Havn i Thykland, som endnu er aaben for vor Udførsel. Det forekommer mig, at de i disse Henvendelser liggende Ønster ere saa naturlige, saa berettigede, og at deres Opfyldelse saa at sige er saa paatrængende nødvendig, at jeg ikke noget Øjeblik kan tvivle om, at den højtærede Indenrigsminister haade vil og agter at gøre alt, hvad der er muligt, for at imødefomme dem. Thi naar vi rammes af et saadant Slag som det, der nu er rettet mod en af vore allervigtigste Udførselsartikler, ligger det jo nær, og jeg synes ogsaa, det fremfor alt maa gælde derom, at søge at apparere dette Slag for saa mange af Statens Borgere som muligt, vel at mærke, naar dette kan lade sig gøre, uden at Slaget derved rammer andre haardere, end det ellers vilde gøre. Men dette tror, jeg, saa vidt jeg formaar at sige, ikke vil blive Tilfældet, f. Eks. ved at tilvejebringe en Afspærring mellem de smittede og ikke smittede Dele af Landet. Tværtimod, jeg tror, at Omstændighederne her føje sig saa gunstigt, at Interesserne i høj Grad falde sammen; thi det er jo saa, at i det Tilfælde, som nu foreligger, hvor en vis Del af Landet endnu har delvis uhindret Udførsel af sit Kvæg til Hamborg, vil en saadan Udførsel, hvis den Del af Landet bliver smittet, blive meget hurtig og mundgaelig hvarret, og Følgen deraf vil atter blive, at medens nu, saa længe Vejen er aaben, den aldeles overvejende Del af den højste Kvægdudførsel søger den aabne Havn, vil og maa den saa søge til Kjøbenhavn, hvor ved Markedet her vil blive aldeles overshyldt og aldeles ødelagt, tør jeg sige, for Dboerne. Sjællænderne og Dboerne overhovedet forekomme mig derfor ikke at have mindre Interesse end de andre i, at der finder en Afspærring Sted, hvorved Thyland saa længe som muligt holdes smittes frit og holder sin Udførsel aaben. Thi der kan, som jeg før bemærkede ikke være Tvivl om, at hvis Smitten udbreder sig i Thyland ved Udførsel her fra Verne og ganske særlig, hvis

den skulle udbrude paa selve Udførselsstedet, Esbjerg, vil Spærringen øjeblikkelig indtræde. — Der er imidlertid ganske selvsjælgelig ogsaa andre ekstraordinære Foranstaltninger, der ere ønskelige, ja vel endog nødvendige i Anledning af den Kalamitet, der har truffet Landet i den her omhandlede Retning. Jeg skal blandt disse Foranstaltninger kun rent antydningssvis nævne en eventuel Fremhjælp til Eksportslagterier. Det vil imidlertid heraf, antaer jeg, fremgaa, at den Bevilling, som findes paa det os foreliggende Finanslovsforslag under § 19 III. A. 17 g. til ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af smittesomme Sygdomme hos Husdyrene samt af Ind- og Udførsel af disse — 5,000 Kr. er et under saadanne Omstændigheder aldeles urimeligt lille Beløb. Det antager jeg, alle ville indrømme. Jeg har derfor tilladt mig at foreslaa, at Summen fordobles. Ganske vist er der Sandsynlighed for, at denne Bevilling egentlig maa betragtes som kalkulatorisk. Jeg tror egentlig, at det vil ligge i Sagens Natur, men jeg er i denne Henseende bleven tvivlende i min Opfattelse, idet der paa Finanslovsforslaget, et Par Poster forud, under Nr. 17, findes et Citrat, hvor der udtrykkelig staar: „Det anslaaes“; der er det altsaa afgjort, at det er en kalkulatorisk Bevilling, men da Ordet „anslaas“ savnes under Posten Citra g, har jeg haft nogen Tvivl om, hvorledes denne Post skal betragtes. Skønt det forekommer mig at ligge i Sagens Natur, at det maa være saa. Herom haaber jeg imidlertid, at den højtærede Minister vil udtale sig, ligesom jeg ogsaa haaber, at han vil udtale sig om hele sit Standpunkt over for de af mig nævnte Afspærringsregler mellem de smittede og de usmittede Dele af Landet, samt muligvis ogsaa om sin Stilling til et eventuelt Eksportslagteri. Jeg tror, at dette er en Sag, der i det hele ligger navnlig Landbrugernes saa stærkt paa Sinde, at det er berettiget at stille dette Endringsforslag og knytte de Par Ord dertil, som jeg har udtalt.

Th. Nielsen: Endringsforslagene til Indenrigsministerens Budget overraske mig noget. Der er jo paa det Forslag, som ligger til Behandling, stillet til Raadighed til Keiser for Husmænd og til Præmier for hyppelig Dyrkning af Huslodder 50,000 Kr. Det er jo saa godt som den eneste Bevilling — ja, der er maaste ogsaa en anden lille Bevilling — men bortset fra den er det saa godt som den eneste Bevilling, der udtrykkelig sigter paa Husmændene, altsaa paa det